

BMS

Bez Mobilnog Signala

Mjesto radnje Trogir, ladna soba, 04:29, zima u p... m... ima bit da mi je gornja deka pala na pod, a ne da mi se micat! Mrzim kad mi se lancuni i deke i svi slojevi izmišaju, a još gore kad znaš da nešto fali od slojeva pa ti puše ladno! Neka, još ču vako malo drčat, zamišljat ču da mi je toplo. Kreten, triba sam sinoć zatvorit ponistru... KMEE KMEEE KMEEEE K.. eno ga na, ono govno od alarma se već uzgrintalo, neš me zajebat sa snooze ovi put, u Bosnu se ne smi kasnit! Ustaj vojsko na noge, krenem put WeCeja, nako u mraku i zapinjem na j... deku koju nisam diga s poda, krš, lom, pad, stara se dere sa drugog kata "koji k... radiš tamo doli, šta je to puklo?!". Ja se derem "Zapeja sam na glupu deku, ništa nije puklo", osim nove noćne lampe sta je kupila ima 2 miseca, al nemam se vrimena sad raspravljat... Guram sve šta sam porušija skupa s dekom ispod postelje da se ne vidi, u ponediljak ču to sredit (moš mislit, danas je srda, eno još stoji). Naravno dok sam ja sve sredija, stara se probudila i pristigla me u WC. Nema mi ništa mrže nego čekat isprid WCa dok ti se piša. I dok tako buljim u vrata i klapam kvakom, i proklinjem deku šta nisam diga, sitim se da nisam ispeka bajame. Trč' u kužinu, pali peć na 180 °C da se grije, vadi ono pusto posuđe šta nema mista di stat pa je sve nabijeno unutra u peć!

Istresi sve u škrovadu, moga bi stavit i par oraha, vadi sve iz ormara sta ima od spize za pakovat, ŠKRC.. vrata od WC-a se otvaraju. Trč' u WC obavit sve. E sad sam svoj! Po izlasku stara već grinta zašto je sve razbacano po kužini... Ništa pakujem boršu, uvaljujem škrovadu u peć gledam na sat i računam OK, 16m i 36s ce tribat... Krenem na taracu po gojze tretirane sa onim smrđljivim sprejom šta mi je Pepi preporučija da uzmem u Lidla, a tamo ga nemaju u trajnoj ponudi, pa sam večer prije obiša 10 butigi dok ga nisam naša. Sad su navodno nepromočive, a i smrdu! I tako se pakuje sve redoslijedom kako nas je učilo, alkohol prvi ide unutra, prva pomoć zadnja (od težeg prema lakšemu). Zadnja provjera jesam li sta zaboravija (ključ od auta mi je u ruci ovi put!), brojim, je, je, sve je tu! 15minutna već poznata šetnja do auta, noge su mi prokuvale od onog glupog super spreja, izgleda da se goretex začepija, grrr, ne pušta više ni paru vanka ni vodu unutra! Krećem za Split sa opsežnom listom subjekata za kupit, planiram rutu, lagano muzika, jutanji chill, BRRRR „DOĆI ČU TI U SNOOOOVIMA“.. glupi mobitel zvoni, zove stara, šta je sad, javljam se: „Budalo glupa, koji si ti ono vatrogasac, skoro si cilu kuću zapalija, ostavija si bajame u peći, cila kužina smrdi, sve je izgorilo!“ Ja ono cili zbumjen, i u sebi: „zna sam da sa nešto zaboravija“, izgleda da je ipak 16m 36s optimalno vrijeme pečenja >facepalm smajli<. Ništa, vozim dalje, kupim Pepija, koji čeka na stanici opremljen ko Rambo 2 prije misije, ljudi nas čudno gledaju, ja mu dobacujem dok se krca „Ajde, zakasnit ćemo na helikopter!“, ljudi nas još čudnije gledaju! Idemo po Slavicu na parking taxista kod Sukoišanskog kolodvora, nju niko ne gleda čudno, jer tamo i nema nikoga pametnoga tako rano ujutro! Dolazimo do busa, uobičajena ekipa je već tu, jutarnje komešanje i grintanje je u punom zamahu: „Di ču sad ovo stavit?“, „Šta ču ponit gori u bus?“, „Ajme šta mi je teeeeeežak ruksak“. Od svih pametnih stvari sta sam moga ponit gori u bus, ja sam uzeja cvike! Ulazim u bus, sidam standardno (do čekića za razbit staklo..), ekipa se lagano raspoređuje, i nakon par minuta bus pun ko šipak kreće u avanturu, mislim u sebi „samo da me niko ne pita bajame“!

Šta je to učenje bez mobilnog signala? Učenje u prirodi, u kontaktu s prirodom, u društvu drugih ljudi, u miru i uključujućem okruženju.

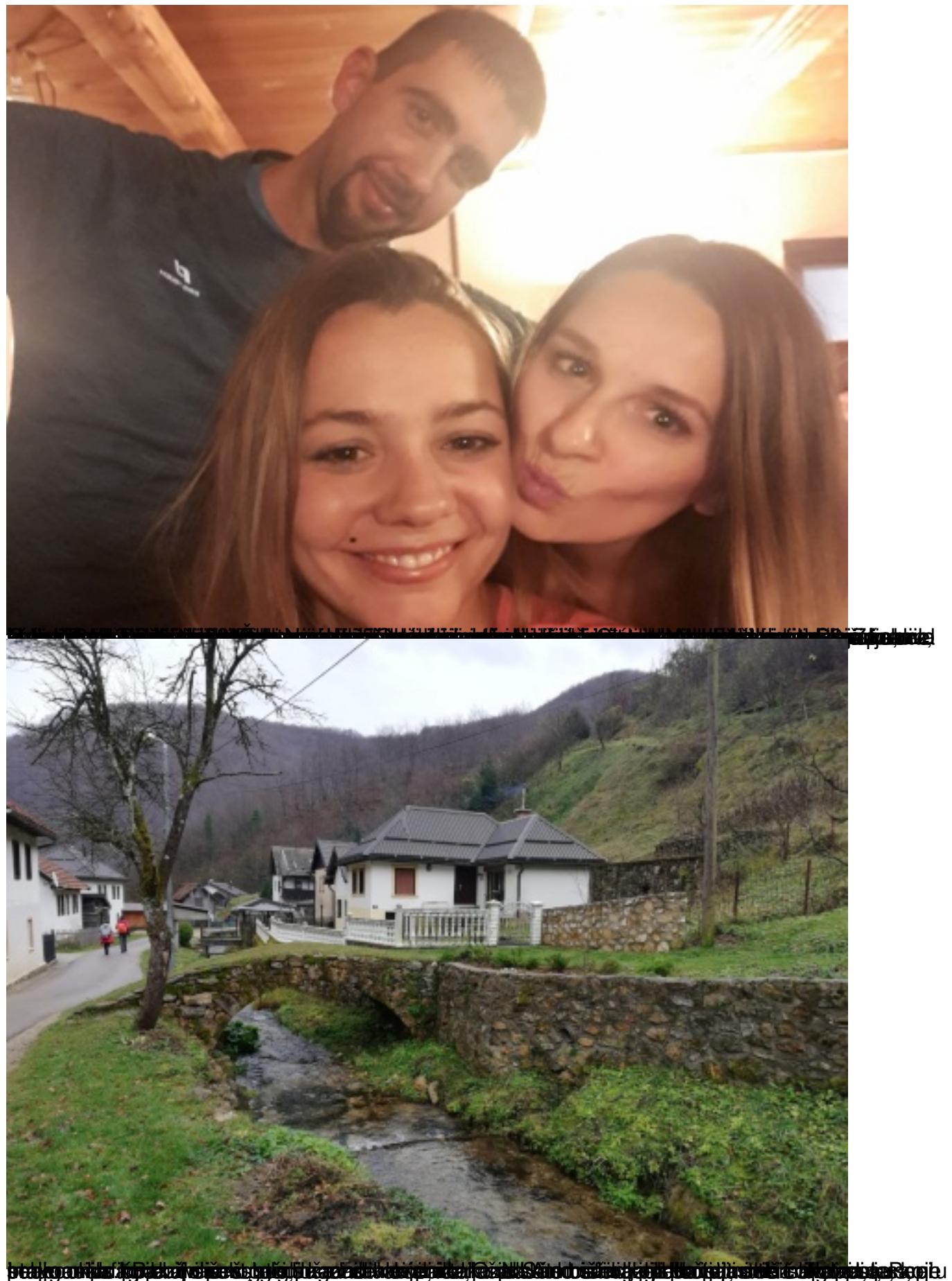

Šešir, ples, muzika, zabava, igra, prijateljstvo, ljubav, vježba, vježbanje, vježbanje i

Djelatnost u organizaciji i realizaciji ovog projekta je finansirana iz sredstava Europske unije